

Mænd, og den ene siger, at han i 30 Aar har kendt vedkommende Mand og ved ikke af, at han af Vanvare har faaet et Skudskaar i Benet. Det er vitterligt, at han har et Skudskaar. Det er jo saadan, at der fra 1864 i mange Tilfælde er Kludder med Sygejournalerne. De tidligere Finansministre vilde ikke gøre noget, naar der ikke forelaa juridisk Bevis. Den anden Erklæring er fra en meget gammel Mand, som boede derovre, og som har været Sogne-raadsformand i en Række Aar. Han har kendt vedkommende siden 1855, altsaa i over 50 Aar, og han aflægger det samme Vidnesbyrd, at den vedkommende i den Tid ikke har faaet noget Vaadeskud, der skulde kunne give Anledning til, at han nu kommer og siger: Kan I se, jeg er saaret, medens det ikke skulde være i Krigen, han er saaret, men i sin private Virksomhed, og disse to Erklæringer haaber jeg, den højtærede Minister vil tage under velvillig Overvejelse, hvortil saa kommr Lægeattesten, som beviser, at Manden virkelig mangler noget. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette Andragende, idet jeg glæder mig over at have faaet Lejlighed til baade at yde Ministeren en Anerkendelse og hævde det Standpunkt, som jeg ved, at Tinget ønsker at indtage overfor disse gamle Fyre, der nu i alt Fald ere 70 Aar gamle, og nogle af dem, nemlig de, der have været med i den første Krig, mellem 80 og 90.

Der findes dernæst under Nr. 72 et Andragende, som er indbragt af det ærede Medlem for Odense (Marott), og med Hensyn til hvilket det ærede Medlem stiller Ændringsforslag. Det er et Andragende fra 124 Veteraner fra Treaarskrigen 1848—50 paa Fyn om Understøttelse. Det skal jeg ikke udtale mig om, før jeg har hørt den ærede Forslagsstiller udtale sig og Ministerens Bemærkninger dertil. Finansudvalget har ikke turdet opfordre Ministeren til at imødekomme det efter de Oplysninger, der have foreligget saavel nu som i Fortiden — vi have haft det for i Finansudvalget for mange Aar siden, jeg husker, at Bojsen i sin Tid rejste Spørgsmaalet —, og som gaa ud paa, at der er mange Tusinder tilbage af disse Veteraner. Men nu kunne vi jo høre, hvordan Forhandlingen føres mellem Ændringsforslagsstilleren og Ministeren.

Marott: Som den ærede Ordfører (Jens Busk) omtalte, har jeg tilladt mig at stille Forslag om at henvise Andragendet under Nr. 72 til Finansministeren. Dette

Andragende er indsendt af 134 — ikke 124, som den ærede Ordfører sagde, — Veteraner paa Fyn fra Treaarskrigen 1848—50. De fleste af disse Veteraner ere over 80 Aar gamle, og mange af dem leve i meget trange Kaar, og de mene derfor, at Staten til Gengæld for, at de i sin Tid have kæmpet for Landet og døjet Krigens Strabadser i deres unge Dage, bør værne dem mod Nød nu i deres høje Alderdom. Under Finanslovens første Behandling havde jeg Lejlighed til at tale om denne Sag, og jeg bebudede da det Andragende, som nu foreligger her for det høje Ting. I øvrigt var der under Finanslovens første Behandling adskillige andre ærede Medlemmer, næsten fra alle Partier, der talte i samme Retning. Jeg erindrede den Gang om den Forhøjelse, der var givet Invaliderne og de militære Pensionister fra Treaarskrigen. Det var to gode Foranstaltninger, og jeg mener, at disse hurtigst muligt bør efterfølges af en Forhøjelse til Pensionisterne fra 1864. Endvidere henstillede jeg at tage under Overvejelse at yde Hjælp til de ældste og mest trængende menige Veteraner fra Treaarskrigen, og det er denne Sag, som det under denne Forhandling drejer sig om.

Den højtærede Finansminister udtalte den Gang, at der maaske kunde være Mulighed for, at vi kunde samle os om et ekstraordinært Tilskud til Vaabenbrødrereselskaberne. Jeg vil sige dertil, at det vilde selvfølgelig ogsaa være en Foranstaltning, som vilde vinde Sympati og Tilslutning her i Tinget. Men vi maa huske paa, at ikke alle gamle Veteraner — og det gælder netop de allerfattigste af dem — ere Medlemmer af Vaabenbrødrereselskabet, idet de ikke have kunnet svare deres Kontingent til Selskabet, og dertil høre de fleste af dem, der have indsendt dette Andragende. Nu har den højtærede Finansminister imidlertid ved sit skriftlige Svar paa dette Andragende, som det ogsaa vil ses af Betænkningen, henvist til den forhøjede Invalideunderstøttelse og til, at der kun er gaaet 7 Aar, siden der tildeltes Veteranerne fra Treaarskrigen en Jubilæumsgave, og det er jo rigtigt nok, men der sidder faktisk mange gamle Veteraner ude i Landet, som ere svagelige og lide Nød, og der er mange af disse Veteraner, som kunne henvise til, at de netop under Krigen have faaet et Knæk paa en eller anden Maade, uden at det dog er af en saadan Beskaffenhed, at de have kunnet faa Understøttelse af Invalideforsørgelsen. Endvidere vil jeg erindre om, at der her